

Bruxelles, den 10. november 2017
(OR. en)

14172/17

JURINFO 78

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
dato:	6. november 2017
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9855/17
Vedr.:	Rådets konklusioner om den europæiske lovgivningsidentifikator (ELI) - Rådets konklusioner (den 6. november 2017)

Vedlagt følger til delegationerne i bilaget Rådets konklusioner om den europæiske lovgivningsidentifikator (ELI), som Rådet vedtog på sin 3571. samling den 6. oktober 2017.

RÅDETS KONKLUSIONER
AF 6. NOVEMBER 2017
OM DEN EUROPÆISKE LOVGIVNINGSIDENTIFIKATOR (ELI)

I. INDLEDNING

1. Unionen udgør ifølge artikel 67, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og retstraditioner respekteres.
2. Et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der kan finde retligt samarbejde sted, kræver ikke blot kendskab til europæisk ret, men også gensidigt kendskab til retssystemerne i de øvrige medlemsstater, herunder national lovgivning.

II. DEN EUROPÆISKE LOVGIVNINGSIDENTIFIKATOR

3. Den europæiske lovgivningsidentifikator (ELI) tager sigte på at lette adgang til samt deling og sammenkobling af retlige oplysninger, som offentliggøres gennem nationale, europæiske og globale juridiske informationssystemer.
4. ELI bruges til at skabe et mere åbent, direkte og gennemsigtigt system for adgang til lovgivning for borgere, virksomheder og myndigheder i og uden for EU.
5. Brugen af ELI-identifikatoren og strukturerede metadata til at henvise til og klassificere lovgivning sikrer lettere adgang til retlige oplysninger og fremmer udveksling og genanvendelse heraf. ELI anvendes for eksempel til at strømline den proces, hvorved nationale gennemførelsesforanstaltninger meddeles Kommissionen og offentliggøres af Publikationskontoret på EUR-Lex-webstedet.

6. ELI-systemet kendetegnes navnlig ved, at det:

- a) fremmer interoperabiliteten mellem retssystemer og dermed letter samarbejdet om retlige anliggender mellem nationale forvaltninger og bidrager til realiseringen af EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed
- b) fungerer som en drivkraft for gennemsigtighed og åbenhed, der styrker legitimiteten og ansvarligheden i de medlemsstater, der anvender det
- c) giver brugerne mulighed for manuelt at sammensætte ELI-URI'er, så de får hurtigere og lettere adgang til den lovgivning, de er interesseret i
- d) gør det mere effektivt for borgerne og retsvæsenets aktører at søge gennem lovgivning i forskellige retssystemer
- e) effektiviserer arbejdsgange til offentliggørelse af lovgivning, hvilket medfører bedre kvalitet, mere pålidelig lovgivning og besparelser
- f) muliggør intelligent genanvendelse af retlige data og skaber muligheder for udvikling af nye tjenester i den private sektor, hvorved det bidrager til udviklingen af det digitale indre marked.

7. Rådet vedtog følgende konklusioner.

III. BEHOV

8. Nationale og europæiske portaler for officielle tidender og lovtidender giver adgang til oplysninger om lovgivning og andre officielle publikationer.
9. Viden om indholdet og anvendelsen af EU-retten kan erhverves fra EU-retlige kilder og nationale kilder, navnlig fra national lovgivning til gennemførelse af EU-retten.
10. Samarbejdet i Den Europæiske Union har øget behovet for på europæisk plan at kunne identificere og udveksle retlige oplysninger fra regionale og nationale myndigheder. Dette behov opfyldes delvis ved digital tilgængeliggørelse af retlige oplysninger og den udbredte anvendelse af internettet. Udvekslingen af retlige oplysninger i elektronisk format begrænses dog af de forskelle, der eksisterer mellem de forskellige nationale retssystemer, og forskellene mellem de tekniske systemer, der anvendes til lagring og visning af lovgivning på nationale websteder. Det hæmmer interoperabiliteten mellem medlemsstaternes og EU-institutionernes informationssystemer, selv om stadig flere dokumenter foreligger i elektronisk format.
11. Anvendelsen af ELI, der bygger på princippet om frivillig og gradvis indførelse, er med til at overvinde disse problemer. Ved at vælge at bruge entydige identifikatorer, knytte strukturerede metadata til nationale lovtekster i officielle tidender og lovtidender og offentliggøre metadataene i genanvendeligt format kan medlemsstaterne sikre effektiv, brugervenlig og hurtigere søgning og deling af oplysninger samt effektive søgemekanismer for lovgivere, dommere, retsvæsenets aktører og borgere.

IV. LØSNINGER

12. Hver medlemsstat bør fortsat kunne forvalte sine officielle tidender og lovtidender, som den finder det passende.
13. Et fælles system til identifikation af lovgivning og strukturering af de tilhørende metadata anses imidlertid for et nyttigt middel til at lette videreudviklingen af indbyrdes forbundne nationale lovgivninger og retsvæsenets aktørers og borgernes brug af disse juridiske informationssystemer.

14. ELI skal garantere omkostningseffektiv offentlig adgang til pålidelig og ajourført lovgivning og skal indføres på et frivilligt og gradvist grundlag. Med henblik herpå:
- a) skaber ELI en entydig identifikator for lovtekster, som er læsbar for både mennesker og computere, og som er kompatibel med de eksisterende teknologiske standarder ("ELI-søjle 1")
 - b) indføres der med ELI et sæt metadataelementer til at beskrive lovgivning i overensstemmelse med en referenceontologi ("ELI-søjle 2")
 - c) sikrer ELI en bredere og hurtigere udveksling af data: Når disse metadata er integreret i de officielle tidenders og lovtidenders respektive websider eller juridiske informationssystemer, kan oplysninger udveksles automatisk og effektivt som følge af fordelene ved den nye struktur i det semantiske web, hvor oplysninger kan behandles direkte af både computere og mennesker ("ELI-søjle 3").
15. ELI giver medlemsstaterne og Den Europæiske Union en fleksibel, selvdokumenterende, konsekvent og entydig metode til at henvise til lovtekster på tværs af forskellige retssystemer. ELI-URI'er er en stabil metode til entydigt at identificere enhver lovgivningsmæssig retsakt i hele Den Europæiske Union, idet der tages hensyn til de nationale retssystemers særlige forhold¹.
16. ELI tager ikke kun hensyn til de regionale, nationale og europæiske lovgivningers kompleksitet og særlige forhold, men også til ændringer i de juridiske ressourcer (f.eks. konsolideringer og ophævede lovtekster). Systemet er udformet, så det fungerer gnidningsløst oven på eksisterende systemer, der anvender strukturerede data, og enhver udgiver af national lovgivning på europæisk plan og mere bredt kan indføre det i sit eget tempo.

¹ Med den europæiske retspraksisidentifikator (ECLI), der anvendes på et frivilligt grundlag, eksisterer der et europæisk system til identifikation af retspraksis. ELI identificerer lovtekster med forskellige og mere komplekse kendetegn, og de to systemer supplerer hinanden. Rådet har i konklusioner anmodet om indførelse af den europæiske retspraksisidentifikator (ECLI) og et minimumssæt ensartede metadata for retspraksis (EUT C 127 af 29.4.2011, s. 1).

17. Foruden medlemsstaterne tilskyndes også kandidatlandene, Luganostaterne² og andre til at anvende ELI-systemet.

V. STATUS

18. Efter Rådets konklusioner af 26. oktober 2012 er følgende henstillinger blevet omsat i praksis:
- a) ELI-systemet er blevet gennemført i en række nationale systemer til udgivelse af lovgivning (søjle 1 og/eller søjle 2 og/eller søjle 3). Listen over implementerende udgivere af national lovgivning kan ses i ELI-registret: <http://eurlex.europa.eu/eli>
 - b) ELI anvendes på Den Europæiske Unions lovgivning, der findes i *Den Europæiske Unions Tidende* og på EUR-Lex-portalen, som forvaltes af Den Europæiske Unions Publikationskontor
 - c) Den Europæiske Unions Publikationskontor har i overensstemmelse med afgørelse 2009/496/EF³ integreret ELI i EUR-Lex-portalen
 - d) Den Europæiske Unions Publikationskontor står for og vedligeholder på sin EUR-Lex-portal et register over nationale ELI-koordinatorer, oplysninger om ELI's format og anvendelse i de deltagende lande og anden relevant dokumentation.

VI. KONKLUSION

19. Rådet hilser det velkommen, at en række medlemsstater har taget initiativ til på frivilligt grundlag og på nationalt plan at implementere ELI.

² Island, Norge og Schweiz.

³ EUT L 168 af 30.6.2009, s. 41.

20. Taskforcen for den europæiske lovgivningsidentifikator, også kaldet ELI TF, er det organ, som Gruppen vedrørende E-lovgivning i Rådet for Den Europæiske Union har oprettet med henblik på at definere ELI-relaterede specifikationer og sikre deres fremtidige udvikling og vedligeholdelse inden for en struktureret ramme:
- a) ELI TF udarbejder specifikationer, som tilsammen udgør ELI-standard, og som er tilgængelige på Den Europæiske Unions Publikationskontors websted:

<http://publications.europa.eu/mdr/eli/>
 - b) ELI TF fastlægger en række processer for at ændre og vedligeholde ELI-specifikationer, der lægger op til inddragelse af interesserede ELI-aktører, så det sikres, at udviklingen er bagudkompatibel, og derved garanteres, at eksisterende implementeringer ikke berøres
 - c) ELI TF udarbejder en række vejledninger om bedste praksis og har udviklet en række ressourcer, der er tilgængelige fra ELI-registret:

<http://eurlex.europa.eu/eli>
 - d) ELI TF har til formål at hjælpe udgivere af statslig lovgivning, der ønsker at indføre ELI gennem deling af viden og ekspertise
 - e) ELI TF består af de europæiske lande, som har implementeret ELI.
21. Ekspertgruppen i Gruppen vedrørende E-lovgivning om ELI bør fremme dette initiativ ved
- a) at give medlemsstaterne mulighed for at udveksle erfaringer og god praksis med hensyn til indførelsen af ELI
 - b) at orientere medlemsstaterne om arbejdet i ELI TF
 - c) at rapportere til Gruppen vedrørende E-lovgivning om medlemsstaternes problemer og behov med hensyn til ELI
 - d) at rapportere om indholdet af møderne til Gruppen vedrørende E-lovgivning.

22. Rådet noterer sig, at hver ELI-søjle (dvs. entydige identifikatorer, ontologi og metadata) skal indføres på et frivilligt, gradvist og fakultativt grundlag.
23. ELI-søjlerne kan implementeres uafhængigt af hinanden, men en kombination af dem alle vil give det fulde udbytte af ELI. Rådet opfordrer de medlemsstater, der beslutter at indføre ELI på frivillig basis, til:
- a) at anvende ELI på nationale lovtekster, der findes i nationale officielle tidender, lovtidender eller juridiske informationssystemer, som forvaltes af medlemsstaterne
 - b) på den for dem teknisk mest hensigtsmæssige måde, når de offentliggør nationale lovtekster i nationale officielle tidender og lovtidender eller gør dem tilgængelige i deres juridiske informationssystemer:
 - i. at knytte en entydig identifikator til hver lovtekst på grundlag af en skabelon, der bruger nogle af eller alle de komponenter, der er omhandlet i specifikationerne
 - ii. at medtage nogle af de metadata og dele af den ontologi, der er omhandlet i punkt 3 i bilag 1. ELI-referencewebssteder
 - iii. at serialisere disse metadata på officielle tidenders og lovtidenders websteder.
 - c) at udpege en national ELI-koordinator
 - d) at dele og udbrede information om ELI
 - e) hvert år i rådsgruppen at drøfte fremskridt med hensyn til indførelsen af ELI og metadata til national lovgivning.
-

Hovedelementer i oplysninger og referencer**1. Om national implementering*****1.1. Den nationale ELI-koordinator***

1. Hvert land, der anvender ELI, skal udpege en enkelt national ELI-koordinator.
2. Den nationale ELI-koordinator er ansvarlig for:
 - a) at rapportere om status for implementeringen af ELI
 - b) at dele og rapportere om de URI-skabeloner, der anvendes
 - c) at dele og rapportere om tilgængelige metadata og deres forhold til ELI-metadataskemaet (i givet fald)
 - d) at afgive ovenstående oplysninger til ELI TF og ekspertgruppen med henblik på offentliggørelse på ELI-registrets websted.

1.2. Implementering

1. Implementeringen af ELI er et nationalt anliggende.
2. ELI kan fakultativt også benyttes i den offentliggjorte form af selve lovteksten, så det bliver lettere at henvise til den.

1.3. ELI i EU

1. ELI-koordinatoren for implementering af ELI på EU-plan er Den Europæiske Unions Publikationskontor.
2. Hvor det er relevant, forstås "EU" ved "land" eller "medlemsstat".

2. Elementerne i ELI

Følgende elementer i ELI opfylder teknisk set disse krav (ELI-søjler). ELI-søjlerne kan implementeres uafhængigt af hinanden, men en kombination af dem alle vil give det fulde udbytte af ELI.

2.1. Identifikation af lovgivning — metoder til entydig identifikation og navngivning af samt adgang til national og europæisk lovgivning ("søjle 1")

ELI bruger "HTTP URI'er" til specifik identifikation af al online retsinformation, der offentliggøres i hele Europa. Disse URI'er er formelt beskrevet ved hjælp af maskinlæsbare URI-templates (IETF RFC 6570) og benytter komponenter, der indeholder semantik fra såvel et juridisk synspunkt som et slutbrugersynspunkt. Det enkelte land opbygger sine egne, selvbeskrivende URI'er, der så vidt muligt bygger på de beskrevne komponenter under hensyntagen til dets egne specifikke sprogkrav. Det står landene frit for at vælge og arrangere komponenterne på den måde, der passer bedst til deres behov.

Komponenterne er mere præcist defineret og tilgængelige på de websteder, der er nævnt i punkt 3 om "ELI- referencesteder".

2.2. Egenskaber, der beskriver den enkelte lovtekst ("søjle 2")

En struktureret URI kan allerede identificere lovtekster ved hjælp af en række definerede komponenter; tilføjelsen af yderligere metadata fastlagt inden for en fælles syntaks lægger derudover grunden til en bedre og større interoperabilitet mellem de juridiske informationssystemer. Ved at identificere de metadata, der beskriver en resources essentielle egenskaber, kan landene genbruge relevante oplysninger, der er behandlet af andre, til at dække egne behov uden at skulle indføre yderligere informationssystemer.

Selv om landene frit kan benytte deres eget metadataschema, opfordres de derfor til at følge og benytte ELI-metadastandarderne med fælles autoritetstabeller (authority tables), der kan udvides, så specifikke krav kan opfyldes. ELI-metadataschemaet bør anvendes sammen med tilpassede metadataschemaer.

En ontologi udgør en formel beskrivelse af en række begreber og deres forhold inden for et givet domæne. At beskrive egenskaberne ved lovteksterne og forholdet mellem forskellige begreber muliggør en fælles forståelse og forhindrer tvetydige udtryk. Da der er tale om en formel specifikation, er en ontologi direkte maskinlæsbar.

ELI's metadata formaliseres gennem ELI's ontologi, der bygger på den veletablerede model for "Functional requirements for bibliographic records" (FRBR, <http://archive.ifla.org/VII/s13/frbr/>), der er afstemt efter andre aktuelle standardiseringsinitiativer på området.

Vedligeholdelsen af ontologien er underlagt ELI TF.

2.3. Tilgængeliggørelse af metadata for udveksling af oplysninger ("søjle 3")

For at gøre dataudvekslingen mere effektiv kan elementerne i ELI-metadataene serialiseres i overensstemmelse med W3C-anbefalingen "RDFa in XHTML: Syntax and Processing" (RDFa). Medlemsstaterne kan vælge at tilføje yderligere serialiseringsformater som supplement til RDFa.

3. ELI-referencesteder

På EUR-Lex-portalen findes registret over nationale ELI-koordinatorer, oplysninger om ELI's format og anvendelse i de deltagende medlemsstater og andre nyttige oplysninger:

<http://eurlex.europa.eu/eli>

Referenceudgaven af ELI's ontologi vedligeholdes af ELI-taskforcen. Denne udgave, herunder alle tidligere offentliggjorte udgaver og deres meddelelser, er frit tilgængelige i metadataregistret (MDR), som Den Europæiske Unions Publikationskontor forvalter:

<http://publications.europa.eu/mdr/eli>